

Den længste historie

5. maj 2022

Noget af det, der gør Diakonissestiftelsen til et særligt sted, er, at vi har den længste historie og de nyeste idéer. Vi bygger på arven fra nogle myreflittige diakonisser, der så og lukkede hullerne i samfundet. I denne måned tager vi tilbage i tiden med nogle af de mennesker, der har været her længst.

Carsten Fog Hansen, Dan Larsen, Anette Kjærgaard Frandsen/Thomas Hald Petersen og Maja Topsøe-Jensen

Tekst og foto: Kommunikation // kommunikation@diakonissen.dk
(<mailto:kommunikation@diakonissen.dk>)

En dybde og et perspektiv i det vi gør

Maja Topsøe-Jensen er udviklings- og kommunikationskonsulent på Plejehjemmet Salem i Gentofte. Her har hun slået sine folder i 7 år, og inden da var hun på Diakonissestiftelsens andet plejehjem, Søster Sophies Minde, i 3 år – så hun har selv en lang historie med stiftelsen.

”Det betyder meget, at jeg ved, at vi står på skuldrene af rigtig mange mennesker, som har lagt energi og hjerteblod i at gøre noget for andre. Det giver en dybde og et perspektiv i det, vi gør i dag. Søster Hjørdis, som jeg kendte på Søster Sophies Minde, sagde engang til mig om diakonisserne: ’vi var jo idealister’. Det tænker jeg ofte på. Nogen har gået foran os, og det giver en forpligtelse til at yde sit bedste.

Min far er slægtsforsker, og jeg synes, det er dejligt at vide, hvor jeg kommer fra. Jeg nedstammer faktisk fra Gorm den Gamle, og det giver en god følelse – privat og professionelt – at vide, at jeg indgår i en række af mennesker, som har haft stor værdi for andre og for samfundet. I dagligdagen på Plejehjemmet Salem gør vi vores bedste for, at værdierne lever videre og for at holde traditioner i hævd. Vi er alle sammen en del af den lange historie.”

Udviklings- og kommunikationskonsulent Maja Topsøe-Jensen. Foto: Mette Frid Darré.

Tema: Den længste historie

Størst af alt er kærligheden

(/nyheder/stoerst-af-alt-er-kaerligheden)

Et liv som diakonissernes nabo

(/nyheder/et-liv-som-diakonissernes-nabo)

Hvor stor er Gud?

(/nyheder/hvor-stor-er-gud)

Diakonissestiftelsen bygger 'tilbage til fremtiden'

(/nyheder/diakonissestiftelsen-bygger-tilbage-til-fremtiden)

25 år med Diakonissestiftelsens Hospice

(/nyheder/25-aar-med-diakonissestiftelsens-hospice)

25 år med Diakonissestiftelsens Hospice

(/25aar/25-aar-med-diakonissestiftelsens-hospice)

Der følger et ansvar med den lange historie

Leder Thomas Hald Petersen og souschef Anette Kjærgaard Frandsen på det sociale tilbud Hvide og Gule Hus i Gentofte fortæller om både at stå på 158 års historie fra Diakonissestiftelsen og 30 år som selvstændigt tilbud.

“Der følger et ansvar med den lange historie, som er blevet overleveret gennem flere generationer. Det giver en forpligtelse til at føre det gode arbejde videre. Både efter diakonisserne og efter grosserer Adam, en lokal velgører og pioner inden for socialområdet, som donerede det hvide og det gule hus til Diakonissestiftelsen.”

“Hvide og Gule Hus blev etableret i 1992 og skulle som modsvar til hospitalspsykiatrien give mulighed for at leve et liv ved siden af behandlingen og være del af et fællesskab. I 30 år har vi nu skabt rammerne om fællesskaber, og tankerne

og værdierne lever stadig: Ønsket om ikke bare at give år til livet, men også liv til årene.”

“De mange mennesker, vi har haft berøring med, og hvis liv vi har haft mellem hænderne, de oplevelser og venskaber, den hjælp, vi har kunnet give, og de mange medarbejdere, som gennem årene har været en del af 'familien' - de er alle sammen en del af den lange historie, der giver så meget mening.”

Leder Thomas Hald Petersen og souschef Anette Kjærgaard. Foto: Karen Grønkjær Kjeldsen.

Et fantastisk arbejdsfællesskab

Overmontør i Facility Management Dan Larsen er selv en del af den lange historie. Han har nemlig været på Diakonissestiftelsen siden 1978.

”Jeg har aldrig haft en dag, hvor jeg ikke har haft lyst til at tage på arbejde. Og selv om jeg kunne være gået på pension for flere år siden, så er jeg her stadig - det er der flere gode grunde til.

For det første har det været enormt spændende at være en del af den udvikling, som Diakonissestiftelsen hele tiden undergår. Det er et sted i konstant forandring. Jeg har fået lov at sætte mit præg på huset med for eksempel installationen af et omfattende samtaleanlæg, som jeg lavede sammen med en lærling for snart mange år siden. Jeg har også arbejdet med maske og kittel, når jeg skulle reparere et EKG eller en operationslampe midt under en operation, da

stedet stadig var hospital. Funktioner og beboerne i huset ændrer sig hele tiden – det samme gør arbejdsopgaverne. Det betyder meget for lysten til at være her, synes jeg.

For det andet har jeg været heldig at være en del af et fantastisk arbejdsfællesskab med gode kolleger. Der er altid en både hjælpsom og respektfuld stemning i vores afdeling. Vi griner meget og arbejder godt sammen – sådan har det heldigvis altid været.”

Overmontør Dan Larsen. Foto: Thomas Wittrup.

Rart med traditioner og jordbundenhed

Lærer på Social- og Sundhedsuddannelserne Carsten Fog Hansen oplever, at eleverne værdsætter at være en del af en lang uddannelsestradition.

”Når jeg møder gamle elever, så refererer de ikke til specifikke dele af undervisningen, men til stedet og traditionerne. Unge lever i dag i en rodløs verden, hvor det hele går meget stærkt, og så kan det være rart med traditioner og jordbundenhed og at vide, at man indgår i mere end 150 års overlevering.

Jeg synes også, det påvirker min egen undervisning og tilgang til eleverne. Jeg er meget bevidst i mødet med eleverne om ikke bare at udvikle dem fagligt, men også personligt. På uddannelsen møder vi eleverne, hvor de er, og prøver at

rykke dem som mennesker. Og det hænger sammen med vores lange historie; vi producerer ikke bare elever, vi producerer hele mennesker, der lærer at se hele mennesket.”

Lærer på Social- og Sundhedsuddannelserne Carsten Fog Hansen. Foto: Karen Grønkjær Kjeldsen.